

SKAKPOSTEN

Mic-Kåre 2

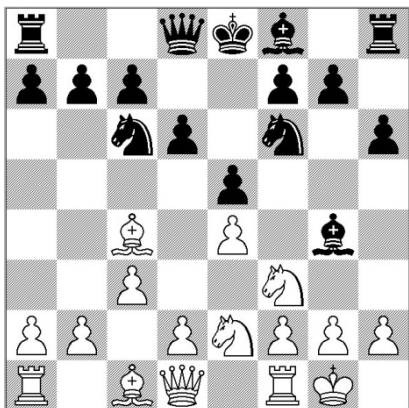

DIAGRAM 1 – Sort trækker

”Hallo. Det er Mørke”, lød det i telefonen. ”Jeg er for en gangs skyld enig med Fritz. Men jeg er ikke enig med dig i at det er kompliceret. Det er det ikke, det er enkelt, selvfølgelig skulle Kåre have slået den e-bonde!”.

Jeg stod ude i køkkenet og var ved at poppe popkorn. De ville ikke rigtig poppe, så det var med at være over dem, den slags skal man ikke lade alene. Jeg holdt røret i den ene hånd og rystede gryden med den anden, så de ikke brændte på. Og hvorfor ville de heller ikke poppe? Havde jeg ikke kommet rigeligt med olie på? Var de blevet for gamle?

”Jeg synes det er meget kompliceret”, svarede jeg. ”Kan slet ikke overskue det selv”.

”Det er fordi du ikke forstår stillingstypen”, svarede Mørke. ”Du slår bonden med 7...Sxe4 og på

8.Db3, som du skriver i bladet, så 8...Dd7! og hvis du så napper testamentebonden med 9.Dxb7, så 9...Tb8! med udviklingsforspring, brættid, aktive officerer og klar Sort fordel, det er enkelt.”

De første korn var begyndt at poppe, men det gik langsomt. Var det begyndt at lugte brændt? Jeg pøsede lidt mere olie på.

”Har du tænkt på 9.Lxf7+!? Dxf7 10.Dxb7!, så hænger jo både dit tårn og din springer”, svarede jeg mens jeg rystede gryden endnu en gang. Jeg prøvede at genkalde mig stillingen så godt jeg kunne, og det var ikke så svært. Det var ikke så længe siden jeg havde skrevet bulletinen fra Mic’s og Kåres parti, og jeg havde været meget fascineret af Mic’s bondeoffer og de mange fantastiske varianter Fritz havde rystet ud af ærmet, hvis Sort modtog det.

”Hva for noget?”, lød det i røret, som nu var ved at blive overdøvet af lyden af buldrende popkorn.

”9.Lxf7!? Dxf7 10.Dxb7!”, gentog jeg højt, ”så hænger både dit tårn og din springer” nu næsten råbte jeg for at overdøve popkornene.

Radiotavshed. Lang.

”Øjeblik”, lød det så. ”Jeg ringer tilbage om lidt”.

”Fint nok”, svarede jeg. ”Men du kommer til at spille mod compu-

teren, for Helle og jeg skal se melodi grand prix, og jeg har aldrig påstået at jeg selv kunne finde de træk, tværtom, det er derfor jeg skrev, at det var kompliceret”.

”Ja, ja, det er i orden”, svarede Mørke, og fastholdt inden han lagde røret, at det var enkelt. Det skulle bare kombineres rigtigt.

Mine popkorn var omsider blevet færdige, så jeg gik ind og satte mig til rette i mit arvestykke foran fjerneren. Grand prixet var i fuld gang, og hold da fast for nogle stænger, hende der fra Israel..

Telefonen ringede. ”8...Kd7!!” lød det, ”og hvis 9.Lxf7, så...”

”9.d4! med Hvid fordel, skød jeg ind, mens jeg skelede ned til computerskærmen. Hvorfor fa’en kunne han ikke lige vente til de der stænger havde danset af?

”Hva ba?”

”9.d4! Centrum bliver åbnet og Hvid får kæmpespil for bonden.”

Ny radiotavshed.

”Er det noget maskinen siger?”

”Ja.”

”Med fordel for Hvid?”

”Ja.”

”Hmm. Kunne du selv have fundet på det?”

"Det tror jeg ikke. Det er jo det jeg siger, det er kompliceret".

"Det er kun hvis man spiller mod en computer!", lød det så.

Nu blev jeg betænkelig. Hvis jeg ikke passede godt på, kunne det udvikle sig til en meget lang filosofisk udredning om computerskak vs. menneskeskak, om kompleksitet vs. enkelhed, og vished vs. uvished, alt sammen formentlig uden klar konklusion. Jeg ville hellere se grand prix. De var nu nået til Polens lille sanglærke - med to stærkt dekolleterede malkepiger som iøjenspringende staffage. Utroligt så stor en dybde, der kan være i en fladskærm.

"Du har endnu ikke vist, hvordan Sort kan få fordel af at nappe den e-bonde", svarede jeg så. *"Vend tilbage, hvis du finder noget."*

"OK", lød det en smule misfornøjet. Mørke havde tydeligvis været klar til den helt store udredning. Næste dag ringede han igen.

"8...Sc5 9.Lxf7 Kd7 10.Dd5 Df6 11.d4 Se7!"

Jeg var optaget af noget andet, noterede det og lovede at vende tilbage. Stoppede det ind i maskinen og stak senere Mørke en udskrift, der viste Hvid fordel efter 12.Qc4! Den viste også, at Sort i stedet kunne udligne med 10...e4!, men at dette var uinteressant, eftersom allerede 10.Qc4! gav fordel for Hvid.

Udskriften viste også en ustyrligt indviklet og meget fascinerende vej til Hvid fordel efter 9...Ke7. Den er underholdende (bl.a. hænges en dame frit i slag) og går sådan her fra diagram 1: *7...Sxe4! 8.Db3! Sc5? 9.Lxf7!? Ke7!?*

10.Dd5! Sa5!? 11.Sf4!! c6! (11...exf4? 12.Lg6+/-) 12.Sxe5!! dxe5! (12...cxd5?? 13.Sxd5#) 13.Sg6 Kf6 14.f4! e4! 15.Dg5+!! hxg5 (15...Kxf7 16.Dxg4+=) 16.fxg5 Kxg5 17.d4 Kh5 18.Sxh8+ g6 (18...Kh4 Sg6 og mat i 11) 19.Lxg6+ Kh4 20.Sf7 med gevinststilling til Hvid.

Efter dette var der ikke underligt ny radiotavshed. Jeg smuttede forbi Ålborggade på vej hjem fra arbejde. Mørke var endnu ikke parat til at anerkende, at stillingen var kompliceret. Den blev kun kompliceret, hvis computeren fik lov at ødelægge det hele. I menneskeskak var sagen klar: Sort napper e-bonden og får fordel. Punktum. En sådan udfordring undslår kun kujoner sig.

"Allright", svarede jeg så. *"Tre lyn. 2x10 min. Vi starter fra Diagram 1 fulgt af 7...Sxe4 8.Db3. Du spiller Sort, jeg spiller Hvid".*

Og sådan blev det. Og Hvid vandt 3-0. Vi nappede et par normale lyn oveni og Mørke skænkede god Sydafrikansk rødvin og serverede chips og oliven med mandelkerner til. Ikke noget ringe fyraftenstraktement!

Lørdag morgen var Mørke i røret igen, mens jeg sad i arvestykket for at færdigskrive Mic-Kåre 2. Samtidig havde Songoku, vores store hankat, lige slæbt en fugl ind og stolt plantet den foran mine fødder. Det var en gave, og fuglen var endnu levende. En flot fangst. En Grønirisk, vist nok. Den lå på ryggen og stirrede op på mig med brækkede vinger og forskræmte øjne. Naturen er rå.

"8...Sg5 9.Dxb7 Lxf3 10.gxf3 Sxg3+ 11.Kh1", lød det i røret.

Jeg havde lidt svært ved at koncentrere mig, men maskinen var heldigvis tændt. *"Gevinststilling for Hvid",* svarede jeg, mens jeg kløede Songoku bag øret. Fuglen stod ikke til at redde. *"Sort spiller bedre 9...Sxf3, men det er irrelevant for 9.Sxg5! vinder for Hvid".*

Mørke prøvede endnu et par linjer. Også dem krøllede Fritz til Hvid fordel. *"OK",* sagde han så. *"Det her ER mere kompliceret end jeg lige først vurderede. Og det viser, hvorfor skak er verdens bedste brætspil, bedre end alle andre tilsammen!".* Nemlig.

Jeg spurgte Mørke, om han ville høre Fritz's opskrift på Sort fordel efter 7...Sxe4 8.Db3. Men han takkede nej. Han ville selv finde en vej. Respekt.

Fritz's opskrift er: *8...Dd7! 9.Lxf7 Dxf7 10.Dxb7* og nu *Kd7!!* (tårnoffer) *11.Dxa8 Lxf3 12.Sg3 (12.gxf3? Sg5!-) 12...Sg5! 13.h4 (13.gxf3? Dxf3 og mat i 7; 13.Te1 Sd4!!-) 13...Sd4!!* med gevinststilling.

Hva så? Er Mic's offer dermed gendrevet? Selvfølgelig er det ikke det. For selvom 8.Db3 Dd7 9.Lxf7?! måske nok i teorien er usundt og ditto 9.Dxb7 (jf. Mørkes 9...Tb8), så synes 8.d4! at give fint og chancerigt spil med åbne linjer, aktive officerer osv. Og iflg. maskineriet tæt på fuld erstatning for bonden. Desuden er det jo kun i teorien, at 8.Db3 er gendrevet. I praksis lever det stadig fint. *"8...f6!",* lød det sidst i telefonen. *"9.d4!"* lød svaret.

Nu kalder dyner og drømmeland. Gad vide hvad der er på menuen. Skakbrikker og brædder? Forskræmte fugle i katteklør? Hmm. Så hellere nogle polske malkepiger, der kærner smør. *clj*